

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Čj. VS-9513/835.3/2-2014

V Praze dne 27.6. 2016

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podal vietnamský státní občan
..... - Vietnam, trvale bytem ..
podle § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky),

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje**.

Odůvodnění

Na základě žádosti výše jmenovaného (žadatel nebo účastník řízení) bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Žádost byla podána dne 17.9. 2014 prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje, doručena Ministerstvu vnitra (dále jen „rozhodující správní orgán“ nebo „správní orgán“) byla dne 22.10. 2014.

Správní orgán žadatele v rámci usnesení o přerušení správního řízení ze dne 24.11. 2015 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informoval, že dne 17.9. 2014 bylo podle ustanovení § 44 správního řádu zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství ČR. Současně byl poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Zároveň byl uvedeným usnesením v souladu s ust. § 45 správního řádu vyzván, aby ve stanovené lhůtě odstranil nedostatky předmětné žádosti, resp. aby správnímu orgánu doložil tam konkrétně uvedené dokumenty a vyjádření, nezbytné pro zjištění takového stavu věci, o němž nebudou žádné důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Žadatel svého práva nahlížet do státoobčanského spisu nevyužil, ve lhůtě mu stanovené však žádost doplnil, resp. zaslal správnímu orgánu požadované dokumenty.

V průběhu správního řízení vyšly najevo pro rozhodnutí ve věci podstatné, následně uvedené skutečnosti.

Žadatel dle životopisu poprvé přicestoval do České republiky v roce 2003, kde navštívil spolu se sourozenci matku, která v České republice pobývala a pracovala od roku 2000. Jeho sestra zde zůstala a on se s bratrem vrátil do Vietnamu. Sestra je již státní občankou České republiky, když české občanství nabyla na základě prohlášení v roce 2014. Rodiče žadatele i jeho bratr jsou vietnamskými občany, otec, který se s matkou žadatele rozvedl, žije ve Vietnamu. V roce 2004 žadatel natrvalo přesídlil do České republiky, kde pokračoval ve studiu na základní škole, po ukončení základní školní docházky pokračoval ve studiu na Obchodní akademii v Teplicích až do srpna roku 2012. Odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra potvrdil, že žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 30.6. 2004.

Pokud jde o zákonem stanovené předpoklady pro udělení státního občanství ČR, bylo správním orgánem zjištěno, že žadatel splňuje podmínky uvedené v § 14 odst. 1 a 2 zákona o státním občanství České republiky (dále jen „zákon o občanství“) když má v ČR povolen trvalý pobyt nepřetržitě po dobu delší pěti let a po celou tuto dobu se na jejím území převážně zdržuje.

Žadatel splňuje i podmínku, výslovně uvedenou v § 14 odst. 3 písm.a) zákona o občanství, když bylo výpisem z Rejstříku trestů ČR vyžádaným si správním orgánem prokázáno, že nikdy nebyl v Česku pravomocně odsouzen jak pro nedbalostní tak i úmyslný trestný čin. K tomu se dodává, že podle § 14 odst.3 písm. b) téhož zákona účastník řízení tzv. beztrestnost neprokazuje, když se na českém území legálně zdržuje déle než deset let, přičemž v posledních deseti letech nepobýval v cizině.

Ze strany žadatele bylo doloženými dokumenty dále prokázáno, že v České republice navštěvoval základní a střední školu po dobu delší tří let, proto nemusí splňovat podmínky stanovené § 14 odst.4 a 5 zákona o občanství, tj. absolvování zkoušky z českého jazyka a reálií.

Rozhodující správní orgán pak z dalších podkladů a informací dodaných žadatelem dospěl k závěru, že tento prokázal zdroje a výši finančních příjmů, čímž splňuje další podmínku, stanovenou v § 14 odst. 7 zákona o občanství. V této souvislosti správnímu se písemně vyjádřil, že v rozhodném období jej finančně zajišťovala matka, od roku 2015 je již zaměstnán a disponuje vlastními příjmy. Na důkaz toho předložil daňová přiznání, prohlášení matky a dále své aktuální příjmy.

Z obsahu státoobčanského spisu a potvrzení příslušného úřadu práce je zřejmé, že žadatel výrazným způsobem nezatěžoval a nezatěžuje státní sociální systém, čímž splňuje rovněž podmínku, uvedenou v § 14 odst. 8 předmětného zákona.

V průběhu správního řízení však vyšlo najevo, že účastník řízení porušoval právní předpisy na úseku zdravotního pojištění, když povinné pojištění nehradil v zákonem stanovených lhůtách. Z doložených registračních údajů a vyúčtování pojistného totiž vyplynulo, že v době od října roku 2012 (od ukončení

středoškolského studia) a do prosince roku 2013 nehradil coby osoba bez zdanitelných příjmů povinné zdravotní pojištění dokonce vůbec, čímž jeho dluh na pojistném postupně dosáhl výše 16.472,- Kč a penále ve výši 1839,- Kč. Od prvního měsíce roku 2014 pak sice předešlé měsíční pojistné hradil, avšak se zpožděním jednoho až čtyř týdnů, čímž mu nabíhala další penále, jež v součtu dosáhla částky 570,- Kč. Ještě v srpnu toho roku ovšem nebyla část penále ze strany žadatele uhrazena. Dluhy z předešlých let pak hradil postupně, k definitivnímu umoření dluhu a penále z této doby došlo v březnu roku 2014. Žadatel tak nesplňuje podmínku, výslovně uvedenou v § 14 odst.6 zákona o občanství. Uvedená podmínka by mu mohla být prominuta s odkazem na ust. § 15 odst.4 téhož zákona, neboť splacením veškerých dluhů odstranil škodlivý následek, vzniklý příslušné zdravotní pojišťovně potažmo státu v důsledku jeho nerespektování příslušného právního předpisu. Přesto se správní orgán rozhodl žadateli danou podmínku s přihlédnutím k níže uvedeným dalším skutečnostem neprominout, když na její prominutí není právní nárok.

Rozhodující správní orgán je povinen zdůraznit, že podle ust. § 13 zákona o státním občanství České republiky může (nikoliv musí) státní občanství ČR udělit žadateli, který je integrován do české společnosti, a to zejména z hlediska rodinného, pracovního nebo sociálního, a současně splňuje podmínky stanovené v § 14 předmětného zákona, což ovšem není žadatelův případ, neboť ten jednu z těchto podmínek, jak výše uvedeno, nesplňuje. Pokud jde o integraci z hlediska rodinného, správní orgán konstatuje, že žadatelova sestra v roce 2014 nabyla české státní občanství na základě prohlášení, učiněného podle § 35 zákona o občanství, kdy je na nabytí státního občanství za splnění tam uvedených podmínek právní nárok. Jeho matka, se kterou žije ve společné domácnosti, a bratr o udělení státního občanství ČR nežadají. Pracovní integraci účastníka řízení zatím nelze objektivně zhodnotit. Účastník řízení se po dokončení střední školy stal osobou bez zdanitelných příjmů, cca dva a půl roku nepracoval, teprve začátkem roku 2015 se začal věnovat soukromému podnikání.

Za všech ve správním řízení zjištěných a výše popsanych skutečností se Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že účastníku řízení státní občanství ČR v současné době neudělí a rozhodlo proto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
vrchní ministerský rada